

[Handelsministeren.]

nalbankens Ledelse, men det kan paa den anden Side heller ikke betyde, at det er nok at *forhandle* med Nationalbankens Ledelse og saa lade Nationalbanken handle, som den vil, hvis den ikke skøtter om at rette sig efter det, som er den kgl. Bankkommissærs Ønske. Selvfølgelig skal der forhandles med Nationalbanken, men det, der staar, er, at Nationalbanken i sine Dispositioner skal handle i Overensstemmelse med den kgl. Bankkommissær, og dette er Nationalbankens Ledelse gaaet ind paa, Overenskomsten er sluttet.

Dermed skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Christmas Møller: Den højtærede Handelsminister behøver ikke at læse op for mig eller fortælle mig, hvad der staar i § 2, 2det Stykke, 2den Linie, og jeg er naturligvis ogsaa ganske klar over, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Trier bemærkede, at det ikke skal være private Interesser, men Samfundets Interesser, der her skal varetages. Men det, som jeg gerne har villet give Udtryk for, er — og derover vil den højtærede Handelsminister jo dog ganske sikkert ikke føle sig fornærmet —, at nogen overvældende Forstand paa eller Kendskab til hele dette Omraade har den højtærede Handelsminister ikke, og derfor tror jeg ogsaa, man har Lov til at sige, at i det Øjeblik man giver en saadan Bestemmelse og i Virkeligheden lader Ansvarret være Bankens, men Bestemmelsen kan gives udefra af den højtærede Handelsminister, kan der komme en Dualisme, som vil være overmaade farlig. Det, jeg har villet givet Udtryk for, er Ønsket om, at man paa dette Omraade først og fremmest, naar der bliver Uoverensstemmelse, forhandler sig til Rette, og jeg gaar i hvert Fald ud fra, at i det Øjeblik der er en Konflikt af den ene eller den anden Art mellem Banken og den kgl. Bankkommissær, vil man altid forhandle med det i Henhold til Loven nedsatte Udvalg.

Pürschel: Jeg gaar ud fra, at der her ikke ønskes nogen Forhandling, og der er jo heller ikke Tid dertil. Den Tvangssituation, vi er i, er jo af den Beskaffenhed, at den end ikke tillader nogen udtømmende Forhandling om det Lovforslag, der her foreligger. Jeg er ikke sikker paa, at den Glæde og Forventning, hvormed Lovforslaget hilses fra visse Kredse, vil holde sig

gennem Tiderne; men det skal jeg ikke komme ind paa.

Jeg har bedt om Ordet for at understrege det, som blev sagt fra mit Partis ærede Ordfører i Modsætning til det, der blev sagt af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som udtalte, at ved denne Lov paalagde man Nationalbankens Ledelse et stort Ansvar — nemlig dette, at hvordan man saa end skriver en Lov, er det saaledes, at der, hvor Afgørelsen er, der er ogsaa Ansvarret. Derfor er § 2, Stk. 2, 1ste Punktum, en Understregning af, at Regeringen i denne Situation tager Ansvarret, og at dette ikke bliver Nationalbankens, hvis denne Bestemmelse skal forstaas saaledes, som det er hævdet af det ærede Medlem Hr. Trier og af den højtærede Handelsminister. Denne Bestemmelse er efter min Mening betænkelig, fordi den peger udover den Situation, for hvilken denne Lov er givet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 9⁵⁴ med Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

Mødet hævet Kl. 9⁵².

6te Møde.

Tirsdag den 29. September Kl. 9⁵⁴.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 88).